

KLEUR BEKENNEN **PAT DONNEZ**

In de aanloop naar 10 juni vraagt 'De Gedachte' dagelijks stemadvies aan een markante stemgerechtigde. Sommigen happen toe, anderen zijn voorzichtiger.

Onbekend maakt onbemind

Post. 'Gelieve U zondag 10 juni 2007, tussen 8.00 uur en 15 uur, voorzien van deze oproepingsbrief en van uw identiteitskaart, te begeven naar het hieronder aangewezen lokaal waar uw stembureau zich bevindt, ter verkiezing van 24 leden van de kamer van Volksvertegenwoordigers en 25 Senatoren.'

Ik herlees wat er staat: een kreupele zin met een kanjer van een dt-fout. Tweede leerjaar. Derde persoon enkelvoud: stam + t. Mag je van een officiële uitnodiging verwachten dat die - hoe zal ik het zeggen - een bestaansminimum aan fatsoenlijk Nederlands bevat? De stemming is verplicht, zo lees ik, maar mijn stemming is sowieso verpest. De verkiezingen zijn nauwelijks begonnen en het ressentiment loopt al uit mijn bek.

3.516 kandidaten dingen op 10 juni naar een zetel in de Kamer of de Senaat. Je mag er niet aan denken dat dit leger stemmenjagers je brievenbus voor de duur van een campagne komt barricaderen. Moet ik zoals een goede vriendin een vakantie op Kreta boeken om deze aanval op de goede smaak te ontvluchten, of blijf ik thuis? Ik verman mij, neem een tabletje Prozac en besluit - mijn democratische plicht indachtig - lukraak op zoek te gaan naar het vlees in de Antwerpse kuip. De kieskring waar ik woon. Als we ons dan toch op 10 juni verplicht moeten begeven naar waar het stembureau zich ook *bevindt*,

Kandidaat nummer 16 'vecht niet tegen iets of tegen iemand, maar voor iemand en voor iets.' Dat is klare CD&V-taal

dan liever maar goed voorbereid. Ik zoek vooral het avontuur.

Wie zijn de onbekende kandidaten die u en mij zouden kunnen verrassen? Mijn kinderhand surft hoopvol naar Tessa Knaeps, zevende op de lijst Open Vld. Tessa komt uit 'Fleurig Mol' en presenteert zich als het vrolijke bijtje dat zich vertoont overal waar 'animatie' in de lucht hangt. Op de 'supergezellige' cultuurmarkt in Ginderbuiten. 'Proficiat aan Ginderbuiten om hier een fantastisch evenement van te

maken.' Natuurlijk kan ze niet ontbreken op de musical van het College in Mol, 'waar Anna, ons nichtje, een schitterend optreden heeft gegeven.' Maar Tessa is ook kritisch over het congres van haar partij. 'Eén minpuntje, de mijnheer, die zonder sorry te zeggen, in alle drukte, zijn glas wijn over mijn kleren goot... Dus als ik verschrikkelijk naar de drank rook, kwam dit door de rode wijn op mijn broek en vest, en niet van de cola die ik aan het drinken was.'

Hop naar CD&V. Kandidaat nummer 16. Maarten Wouters. Schrijft over zichzelf in de derde persoon enkelvoud. 'Hij is eigenlijk geen man van de confrontatie. Hij wikt en weegt zijn woorden. Vecht niet tegen iets of tegen iemand, maar voor iemand en voor iets.' Dat is klare CD&V-taal. Tijdens zijn vrije tijd verkiest hij 'om er af en toe eens op uit te trekken en te genieten van de natuur, of dit nu in de stille kempen is of in het verre zuiden doet er niet toe.' Maarten gaat ook in de natuur de confrontatie uit de weg. Deze gezellige dikkerd uit de Kempen is openhartig. 'Ik ben te verleiden door vers hoeve-ijs.' Zijn slogan: 'Geef niet je pijp, maar je stem aan Maarten.'

Hocine Trari, 18 op de spa-lijst, is niet van de straat. Keurige gekapte jongeman, met getrimde stoppelbaard. Onder zijn foto een citaat van Martin Luther King. 'If a man hasn't discovered something that

he will die for, he isn't fit to live.' Ook Hocine is dus bereid om zijn leven te geven. Is het niet voor de partij, dan misschien voor de onverlaat die toch maar een ander zou verkiezen boven hem. Hij heeft een baseline die alle andere baselines in de vernieling rijdt. 'Iedereen wijs met gratis onderwijs.' En Steve zag dat het goed was.

Vlaams Belangkandidaat Pieter Huybrechts, 24ste plaats, was kandidaat reserveofficier bij de paracommando's. Op een verkleurde foto zien we een jonge, met doodsvrachting kijkende, Pieter op commandokamp in Marche-les-Dames. 1980. Hij daalt een gevaarlijke rots af, zelf-verzekerd en in zijn nopjes. Maar het geluk was van korte duur. 'Na mijn commandokamp kreeg ik echter te horen dat ik bij de para's mocht blijven, maar niet meer als officier. Een juiste reden daarvoor werd mij nooit gegeven', treurt Pieter, 'maar meer dan waarschijnlijk stelde de Belgische overheid mijn Vlaams-nationalistische overtuiging weinig op prijs. Ik heb dan ook bedankt voor de eer en eindigde mijn legerdienst als bibliothecaris in Marche-les-Dames.' Elsschot had het miezerig bestaan niet beter kunnen samenvatten.

Ik hoor bij die 50 procent die nog niet weet op wie ze gaan stemmen. Nog elf nachten slapen.

Pat Donnez is radiomaker.